

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrvm Sanctissimi Stephani Pontificis, & eorum qui vnà illo Romæ paßi
sunt: ex eo quod est apud Metaphrasten. Coronati sunt Anno à Nato
Saluatore 260. Valer. & Gallieni Impp. 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

*Renouatio
corporis eius
post obitum.*

*Miracula
funt ad tu-
mulum eius.*

*Vide C. Ba-
ron. Tom. 2.*

MARTYRIVM SANCTISSIMI STEPHANI PONTIFICIS, & eorum qui vna cum illo Roma paſsi sunt: ex eo quod est apud Metaphyſten. Coronati sunt Anno à Nato Saluatore 260. Valer. & Gallieni Impp. 6.

*2. August.
Valeriani
& Gallieni
in Christia
nos edictum.*

*Stephanus
summus Po-
tifex horta-
tur aſiduo
ſuos ad con-
ſtantiam, &
rerum hu-
manarum
cōtemptum.*

kalendis Augusti fœliciter in Domino obdormiuit. Corpus eius ſubita immutatione fuit renouatum, lacteo candore perfumum, roſeoque rubore venustatum; ita ut quodammodo ſepternis pueri vultum præ ſe ferre videretur: cum alioquin in vita ex creberrimis viſcerum doloribus, cruriumque tumoribus inniſum vultus palorem cōtraxiſſet. Eſt autem VVintoniæ ex veteris Monasterij crypta in Chorū Ecclesiæ tranſlatum, & perquām honorificè reponitū: vbi ammirandis virtutibus in hodiernum uſque die Deo cooperante, fulget & miraculis.

Quo tempore Valerianus & Gallienus impietatis ſectatores Romanum adminiſtrabat Imperium, lege ab ipsis statutum est, ut quicunq; hominem Christianum latitatem detuliffet, (latitabant autem quam plurimi acerbiflame tyrannidis metu abſterriti) omnium facultatum ipſius repente hæres exiferet: & quoſcunq; in exercitu expeteret honores, protinus obtineret. Illo igitur tempore Stephanus, qui Christiano gregi cum fide præerat, cum cerneret fieri non posſe, vt ipſe cum ſuo clero certamen declinaret, ſumma vigilantia in eam curam incubuit, vt ſe ſuosque contrā tyranni minas & futura supplicia cæleſtibus egregiè armis muniret. Itaque cōuocato clero, diuinis verbis

fanè lucum eos ad hære cogitati post han num ſe c aliaque ducti ſu nes, quoſc ſi grem neſacra Presbyte ſexdecim lum exci amplific Regno D eſt, diſſer multi ex eiusphili ritatis ag firent. Inter militum forma q; hebetata luce miſi ductam i bus aqui pit utrū catechil men Titu cum ani quæ dein illodie

obdor-
fuit re-
oseoque
septem-
cum a-
dolori-
ltus pal-
e ex ve-
ie trans-
vbia-
te diei

STL
s illo Ro-
et aphra-
ore 26.

allieus
admini-
statum
latitan-
plurimi
Omniū
et : &
res, pro-
phanus,
üm cer-
ero cer-
eam cu-
nni mi-
è armis
verbis
sanc-

sanè luculenter ad terrenarum rerum cōtemp-
tum eos hortatus est, monuitque, vt tota mente
ad hereditatem aspirarent cælestem, omnesque
cogitationes ibi deinceps fixas haberent: vbi
post hanc vitam caducam atque fugacem, æter-
num se cum Christo regnatos sperabant. Hæc
aliaque sancto Pontifice ad suos perorante, ad-
ducti sunt cētum & octo vtriusque sexūs homi-
nes, quos cælesti lauacro rite expiatos in Eccle-
siæ gremium recepit: oblatoque Sacrificio, om-
nes sacramentorum participes fecit. Deinde ordinatio-
Presbyteros tres, Diaconos septem, ac Clericos nes eius.
sexdecim ordinauit, vt confluentem ad se popu-
lum exciperet, ac rem Christianam pro viribus
amplificarent. Ipse verò quotidiè ad omnes de
Regno Dei & sempiterna illa vita, quæ futura
est, differebat, tanta auctoritate ac gratia, vt
multi ex Græcis pariterque gentilibus, diuina
eius philosophia inescati, à vano errore ad ve-
ritatis agnitionem & Christiana sacra læti tran-
sirent.

Inter alios autem adfuit quidam Tribunus Nemesius
militum Nemesius nomine, cui vnica erat filia, Tribunus
forma quidem elegāti, sed oculorum acie adeò credit.
hebetata, vt nihil omnino vel in ipsa meridiana
luce misera adspiceret. Hanc Tribunus secū ad-
ductam Pontifici obtulit, vt vtrumque lustrali-
bus aquis expiatum Christo consecraret. Suscep-
pit vtrumque cum gaudio vir diuinus, & breui
catechismo imbutum expiauit, in loco cui no-
men Titulus Pastoris; vbi puella Nemesij filia,
cum animæ puritate & lumé oculorum recepit;
quæ deinde Lucilla appellata est. Porrò eodem Lucilla Ne-
illo die quo Lucilla baptismo lustrata est, mares mesij filia.

Multos con-
uertit.

pariter & fœminæ sexaginta duo miraculo permoti, ad idē lauacrum cælestè confluxerunt; qui omnes per Stephanum Christo geniti sunt. Nemesius verò fuit ad Diaconi officium dignè promotus; quod magno animarum fructu administravit. Cùm verò eximia illius & familiæ pie-

*Nemesius fit
Diaconus.
Nemesius
accusatur.*

*Ingens zelus
Nemefij.*

*Nemesius
verberatur.*

tas atque religio minimè obscura essent, fuit nomen illius ab impietatis sectatoribus ad Glabroneni & Maximum cōsules delatum; qui miserandum in modum nefario dæmonum culti cōflictantes cōsilium iniēre, quibus potissimum supplicijs eum excarnificarent. Cum aut Nemesius die quodā viam Appiā inambularet prop̄ Martis templum, cerneretque Valerianum & Maximum foedissima dæmonibus sacrificia of-

ferre, zelo fidei inflāmatus, genua magno animi ardore humi fixit, & manibus admiranda cum pietate ad cælum sublatis, sanctissimum Christi numen precatus est, ut dæmonis infidias, quibus animas ad æterni Dei imaginē creatas secum in pestem abripit, dissiparet, quatenus miseri ac infelices illi repudiato simulacrorū cultu ad vni^o veri Dei agnitionē perueniāt. Hæc illo orante, Maximus à dæmone arrept^o clamare cœpit; Nemesius nūc factus Christianus me incendit. Eccⁱ illius oratio me cruciat. Ad istos clamores imp̄ij satellites téplo effusi Nemesiū corripiūt, atq; diuexant. Cumq; verberibus & iniurijs vehementius onerarent, Maximus Consul simul cum clamore sceleratam animam miserè efflauit.

Itaque Nemesius statim mandato Valeriani ad palatium Claudianum ductus, ibidem ab eo nūc blāditijs nūc nimis ut ad dæmonū castra resiliret oppugnatus est. Verūm Valerianus cū se

oleum

oleū & operā perdere cerneret ira percitus, ad carcerē abduci mandauit: eiusq; famulū Semproniu domino suo fidelissimum quæstionibus subiici; vt facultates domini prōderet, ac abiuncto Christi cultu dijs sacrificaret. Præerat quæstionibus Olympius Tribunus; qui cùm verbis à cetur.

Sempronio nihil obtineret, furore accēsus, iuslīt prostratū Semproniu virgis crudelissimè cædi, cæsumque aureo Martis idolo ac tripodī sacrificare. Ille nihil ijs motus supplicijs: Conterrat te (inquit ad idola) Dominus Iesus Christus filius Dei viui. Quo dicto, idolū instar ceræ humi defluxit, & Olympium pudore affectum recedere compulit. Igitur Olympius cum Semproniu custodiendū tradidisset Tertulle, dominū suū gubernatori; ilicò Exuperiē cōiugi rē ab eo dégestam narravit; quæ inquit ad maritū: Si tāta est Christi potentia, quanta dicis, satius nobis est, inanibus dijs relictis, qui nihil unquam opis nobis contulerunt, ad Christum trāfire. Nec mora. Olympius, hortante Sempronio, simulacra cōminuit: & conflatam ex ijs aurī & argenti massam pauperibus distribuit; sicut que mammona iniquitatis liberatus, hilariqué animo vnā cum cōiuge & familia à sanctissimo Stephano Pōtifice fonte salutari abluti omnes, post oblatum pro illis Sacrificiū, sanctæ oblationis participes effecti sunt.

Tertio aut̄ à percepto baptismate die, Valeria-
nus & Gallienus hæc audientes nimio furore agitati, Nemesium & Lucillam capitū damnārunt; Sempronium verò vincit̄ post terga manus flammis absumendum curarunt; quorum venerandas reliquias ipse Pontifex digno-
cum honore

*Mittitur in
carcerem. Et
famulus e-
ius Sempron-
nius quæsti-
onibus exer-
cetur.*

*Idolum sub-
uertit Sem-
pronius.*

*Olympius
Tribunus cū
vxore ad
Christum cō-
uertitur.*

*En Sacri-
cium pro a-
lijs oblatum.*

*Nemesius,
Lucilla et
Sempronius
martyrio co-
ronantur.*

honore in monumento collocauit. Inde tyranni ad inquirendum Stephanum conuersi, satellites suos multis oneratos promissis dimiserunt, ut Pontificem eiusque clerum adducerent; Abenint illi, & die noctuq; indagine facta, tamdem Clericos duodecim reperiut; quorum nomina sunt hec: Faustus, Maurus, Primitius, Columnius, Ioannes, Exuperantius, Cyrillus, Honoratus, Theodosius, Basilius, Castulus, Donatus: qui post multos cruciatus, magno & constanti animo superatos, capitis sententia palmam martyrij adepti sunt; quorum corpora Tertullinus Olympij quondam seruus, quamvis adhuc gentilis, in via Latina propè reliquias SS. Iuuini & Basilei honorifice condidit.

Duodecim
Clerici mar-
tyres.

Tertullinus
eos cepit
adhuc genti-
lis.

Baptizatur à
Pontifice Ter-
tullinus, &
fit Presby-
ter.

Tertullinus
martyrio co-
ronatur.

Stephanus
cum multis
alijs cōpра-
grediuntur.

Quod ut Stephanus Pontifex intellectus, Tertullinum ad se vocauit, ac ipsi monitis ad Christi fidem conuertit, expiatumque sanctissimo lauacro alba adhuc ueste indutum presbyterum ordinauit. Qui paucis post diebus a Marco Tribuno compræhensus, & Valeriano oblatus, primum virgis immaniter cæsus, inde, flamma late-re eius lambente, adustus, atque in ligno extenuatus, neruis diu flagellatus fuit. Cumque omnia illa & alia supplicia inuocato Christi Iesu nomine egregie superasset, postremo capite truncatus est corporeis vinculis ad cælos migravit, cuius corpus Stephanus in crypta, quam arenosam vocant, pridiè Kal. Augusti reuerenter sepelivit.

Postero autem die pater omnium ipse Stephanus cum magno clericorum numero apprehensus, maiori fidelium cum luctu & lachrymis sequente caterua, ad Martis templū deductus est,

Quo

Quo in loco vir sanctissimus oculis ad cælum
sublatis ita rerum omnium conditorem preca-
tus est . Domine Deus qui turrim confusio-
nis apud Babylonem euertisti, destrue, quæso & lo- *Oratio Ste-*
cum hunc, in quo diaboli supersticio per idolo- *phani.*
rum cultum exercetur. *Hec vbi dixit,* repente
horribilis cæli fragor cum fulgure maximo in-
tonuit, & profanâ Martis ædē magna ex parte e-
uertit. Quo terrore milites in effusam fugam
conuersi, Stephano cum omnibus Christianis
relictis , Valeriano rem gestam narrârunt. Ip-
se verò Pontifex cum suis recta ad beatæ Lu-
cillæ coemeterium abiit ; vbi confirmans con-
cione, suos contra tyranni minas oblationem
Deo obtulit . Valerianus autem , missa conti-
nuo maiore militum manu, Pontificem maestri
præcepit ; qui animo tranquillo, & nulla
sui parte turbato irruentum furorem ita ex-
cepit , ut nihil prorsus de pristino habitu cul-
tuque diuino remitteret . Itaque datis cerui-
cibus , sanguinis sui effusione Christi fidem *Martyrio*
consignauit , 4. Nonas Augusti; cum sedisset an- *coronatur S.*
nos 3. menses 3. & dies 22. cuius venerandum
corpus fuit via Appia à discipulis , in qua multa
cum pace occubuit , admodum reuerenter se-
pultum; & Tharsitius Diaconus quidam eodem
die gloriofa morte similem martyrij palmam
adepus est. Successit autem huic sanctis-
simo Pontifici , Xistus nono
Kalen. Septemb.

Z 3

MAR-